

• BÚCSÚZTATÓ •

Gyömbér Rozália, 1981. év X. hó 22. nap.
Temetve 1981. év X. hó 24. nap

*Jézus az én reményem, mély sír földjön be bár,
Nincs ok remegve félnem, rám a menny üdve vár.
Boldog, ki hisz nevemben, szó örökké él,
S az üdv megmérhetetlen, melyet nekünk ígér.*

*Én hittem, úgy szerettem, szó nem mondhatja ki,
Szívemben a reménység oltárt emelt neki.
S ki szent szívéhez vágyik, az halni nem remeg,
Mert a szent egyesülést halála hozza meg.*

*S hogy szent kedvét keressem, odaadtam szívemet
Szent Anyjának, kit ő is oly végtelen szeret,
S elolvadt szívvel, mintha Jézussal mondanám,
Gyakran, s híven rebegtem, szeretlek, Szűzanyám.*

*Boldogan sem feledtem a hét tör titkait,
S örömeivel enyhítém szívem fájdalmait.
S jámbor lelkem dicsőség hangján éneklí már,
Jézus az én reményem, rám a menny üdve vár.*

*Nem vihar zúgása ez, inkább ünnepi dal,
Félre hát a szíveknek csüggedt siralmival.
Csak a könny hullhat csendben, az le nem tiltható,
Hiszen hálaünnep ez, oly szép és megható.*

*Megadta Isten azt, hogy az örökdő szemek,
Hű fáradás után ma elpihenhessenek.
Szerettim szívszakadva zokogni nincs miért,
Vagy gyász-e, hogy pihenhet, aki elfáradt rég?*

*Három hétig hervadtam szinte reménytelen,
Kezet fogott öregség s betegség ellenem.
S 77 éves korral most, hogy el kell mennem,
Vigaszul megáldom még szomorú háznépem.*

Megyek, így sincs veszteség, csak a rövid napok,
Melyeket rég utolsók gyanánt számolgotok.
Megyek, hogy mennyben várjam hűséges férjemet,
Hogy a gyémántmenyegzőt lelkünk ott ülje meg.

50 év a házasok arany korhatára,
Ha megjött, csak menni kell, tudjuk, nemsokára.
S ha az egyik útra kel, érzik, úgyszincs messze,
Hogy a gyöngéd szívet a hálás szív kövesse.

Tíz év lett a ráadás négy hónapnak hiján,
Így érdemli ki frigyünk a gyémántkoronát.
Mondj hálát, jó hitvesem, sok boldog év után,
Csak most kell megismerned az özvegység gyászát.

József, én hitvestársam, áldjon meg az Isten,
Elértük, amit egykor fogadtunk esküvel.
Megtartottuk, s közös volt örömünk, bánatunk,
Vágyjál hozzám pihenni, s újra találkozunk.

Mihály fiam, válnunk kell, az Isten megáldjon,
Bözsi menyem úgyszintén szeretettel áldom.
A nekem szánt hálátok atyátokra szálljon,
Övé legyen a vigasz, s enyém a szent álom.

Józsai fiam válásul reátok áldásom,
Rozika menyemnek is hűségét hálálom.
Jóságtok nyújtson méltó vigaszt atyátoknak,
Könnyebb legyen keresztje özvegyen, magában.

Most pedig, Anti fiam, rád adnám áldásom,
Együtt boldog családom, csak épp te hiányzol.
Azóta, hogy váratlan szinte csak eltűntél,
Hiányodat fájlalja hitves, szülő, testvér.

Mit tudunk mi felőled, csak néma gondolat,
Fájó bizonytalanság, mely választ sosem ad.
E fájdalom legjobban anyádat érinti,
S nincs igazolás, amely reményét elejti.

7 év óta hordozom utolsó reménnyel,
Imakönyvem lapja közt fényképes emléked.
Naponta megtekintvén érted fohászkodtam,
S megjössz-e, vagy már vársz rám, senki sem tudhatja.

Érted még egy szív vérzik enyémhez foghatón,
Kati, szeretett menyem, egymagában áldom.
Irántam tanúsított hűséged, jóságod,
E szóval hálálom meg, menyem, Isten hozzád!

Unokák: Béla, Dénes, Karcsi, Zsuzsi, Rózsa,
Ildi, velük Icuka kedves családjával.
Maradjatok mindnyájan igaz szeretetben,
Őrizvén jó emlékem szívetek mélyében.

Erzsébet testvéremet családostul áldom,
Mindnyájuknak ezúttal egy-egy végbúcsúszóm.
Viktória testvérem, s véle Gyula sógor,
A családokkal együtt szeretettel áldom.

Jolán, kedves sógornőm és minden családja,
Szeretettel búcsúzunk, mindet Isten áldjon.
Elhunyt István testvérem kedves családjait,
Áldom búcsúzásul szeretet hangjain.

Komák és komasszonyok s a keresztcsaládok,
Irántami jóságuk ezúttal hálálom.
Nászok és nászasszonyok és mindnek családja,
Mindnyájit áldja Isten, s éljenek boldogan.

*Bálint, Gyömbér, Darázs és Bócsó ágazatról,
Legyenek mind áldottak, minden kedves rokon.
A jó szomszédok s velük minden gyászvendégem,
A részvétért hálámat vegyék szeretettel.*

*A zombori kórházban dr. Samu Jánost,
Érttem tett fáradtságát ezúttal hálálom.
Községi orvosunk is, és az egészségház,
Hozzám volt jóságukért vegyék hálám szavát.*

*Mária-társulatiak egy társatok válik,
Ki örökké hű marad, mint volt haláláig.
Adja Isten, ha letelt éltetek határa,
Legyünk együtt mennyben is szent szolgálatára.*

*Egész képviselte egyházközségünknek,
Élén lelkiatyámmal, őrizzék emlékem.
Mely, hiszem, tovább is él a templomban soká,
Mert a megszokott helyem ezután üresen áll.*

*Szólhatnak a harangok hívogatón kongva,
Másképpen, mint eddig volt, nekem búcsúzásra.
Nem hívnak engem többé a szent áldásra,
Másként szólnak most, búsan kísérnek síromba.*

*S eltépem mi még kötött, azt a gyenge szálát,
Megyek vágyva, Jézusom, megpihenni nálad.
Teljesítsd a szent reményt, boldogíts egedben,
S nyugodjék meg hűlt porom kereszted tövében.*

Írta idős Bálint József 1981. év XI. hó 11. nap
Megboldogult Szarvák Ferenc szeretett kántorunk énekelte meg-
boldogult szeretett feleségem temetésekor.

Ezt átírtam idős Bálint József 1986. év június hó 6. nap.